

KARAKTERS

Filosofie en literatuur in zakformaat

**RASHIF
EL KAOU
OPRECHT
KWETSBAAR**

**ACADEMIA
PRESS**

D/2018/45/473 - ISBN 978 94 014 558 17 - NUR 740

Vormgeving cover: Studio Lannoo

Vormgeving binnenwerk: Studio Lannoo

Zetwerk binnenwerk: Studio Lannoo

© De auteurs

Academia Press maakt deel uit van Lannoo Uitgeverij,
de boeken- en multimediodivisie van Uitgeverij Lannoo nv.

Alle rechten voorbehouden.

Niets van deze uitgave mag vervaelvoudigd worden en
of openbaar gemaakt, door middel van druk, fotokopie,
microfilm, of op welke andere wijze dan ook, zonder
voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Academia Press

Coupure Rechts 88

9000 Gent - België

www.academiapress.be

O opent de ogen. De ogen zien een witte kamer in verblindend licht. Zilt wit, glanzend en synthetisch. De witte kamer lijkt vacuüm gezogen en in cellofaan verpakt. Er zijn geen deuren. O ligt op de vloer. Een motor gonst en O voelt de adem van de airco neerdalen vanuit een raster in het plafond.

O staat op en kijkt rond. In de ruimte staat een tafel, met daarop een scherm. Een computer, versmolten met de tafel. Een strak design, het klavier in het tafelblad ingebouwd. Neofuturistisch, denkt O. Als er een woord voor deze stijl zou bestaan, zou het 'neofuturistisch' zijn.

De kamer moet zo'n vier bij vier meter groot zijn. In de muur achter de tafel zitten twee ramen van plexiglas.

Doorheen de kamer klinkt geklepper, als van hout op hout, ongeduldig. Het geluid komt vanuit de grond. O speurt naar speakers. Het kleppen versnelt. Het computerscherm licht op. Er verschijnt een geanimeerd figuurtje, met de kop van een vosje, gekleed in een soort monnikenpij. Het staat rechtop en slaat met zijn bedelnap op zijn wandelstok. Vandaar het geklepper. Het figuurtje grijnst van onder zijn snorharen twee rijen vlijmende tandjes bloot. Het spreekt O toe.

‘Proficiat, O! U bent uitgekozen voor de Kami-challenge! Een unieke kans tot zelfontdekking, zelfontplooiing en zelfkennis! Waarom net u, vraagt u zich misschien af? Het antwoord is simpel: zomaar. U beschikt niet over bijzondere kwaliteiten, noch over een bovengemiddelde geschiktheid voor deze uitdaging. U bent willekeurig uitgekozen. Volledig willekeurig. U bent dus niet bijzonder. Proficiat hiervoor, want kwalificaties zouden de uitdaging alleen maar in de weg staan.

De opdracht is eenvoudig. Achter mij bevinden zich twee ramen in plexiglas. Achter deze ramen bevinden zich twee kamers. In beide kamers bevindt zich een persoon. Een van hen zult u eigenhandig doden aan het einde van deze uitdaging. Dit via een van beide knoppen aan de weerszijden van het toetsenbord, die elk toegevoegd zijn aan een van de personen in de kamers achter het glas. Wanneer u op een van deze twee knoppen drukt, vult de desbetreffende kamer zich met Zyklon B, een gas dat hoogst effectief is voor het menswaardig beëindigen van een mensenleven. De knop aan uw linkerhand is voor het raam aan de linkerkant, de knop aan uw rechterhand voor het raam aan de rechterkant. Logisch.

Op deze computer vindt u alle praktische informatie over de personen achter de ramen: hun naam, beroep, gewicht, educatie, geardeerdheid en surfgeschiedenis, net

als de namen van hun vrienden, familie, bedpartners enzovoort. Indien deze pragmatische, feitelijke informatie niet volstaat om een weloverwogen oordeel over de persoon te vormen, is het steeds mogelijk om een gesprek aan te gaan met de persoon in kwestie, via ctrl + alt + L voor de linkerkamer en ctrl + alt + R voor de rechterkamer.

Mijn naam is Hakuzosu en ik sta steeds te uwer beschikking via ctrl + alt + H. Ik ben geprogrammeerd om te begrijpen dat u misschien aangedaan bent door het onverwachte en plotse karakter van uw huidige situatie, maar ik raad u aan om geringe tijd te besteden aan het waarom-aspect van de Kami-challenge. U zult deze kamer niet verlaten vooraleer een van de personen achter de ramen niet langer ademt. Om uw zelfontplooiing niet in de weg te staan, raad ik u tevens aan niet naar een al dan niet pacifistische uitweg te zoeken. Die is er namelijk niet.

Ik wens u veel succes tijdens uw reis! *Sugoi!!!*'

Het scherm wordt donker. Witte blokletters verschijnen onderaan: 'PRESS ANY KEY TO CONTINUE.' Een trilling maakt zich meester van O's benen. Zweetdruppels parelen op O's voorhoofd. O moet even gaan zitten. En blijven ademen, vooral blijven ademen. Een diepe buikademhaling. Niet happen naar lucht in deze veel te

kleine kamer. Deze hermetisch afgesloten kamer. Nee, niet aan denken, gewoon ademen. Buik wordt bol, buik gaat naar binnen. In en uit. In en uit. Da's beter.

'PRESS ANY KEY TO CONTINUE.'

O drukt op een willekeurige toets. Er verschijnt een bureaublad op het computerscherm, met daarop enkel twee mappen. De ene map heet Pieter Smeets, de andere heet Rachid Alaoud.

O opent de map Pieter Smeets. Deze is onderverdeeld in honderden submappen met titels als *Kindertijd 4-10*, *Puber Pieter*, *Stamboom*, *Vriendschappen langer dan vijf jaar*, *Huisdieren*, *Anekdoten geworteld in schaamte*, *Voetbal*, *Aankopen bij bol.com sinds 2012*, *Dromen en verlangens* enzovoort.

Een icoontje van een vosje duikt op in de taakbalk. O klikt erop en Hakuzosu verschijnt opnieuw:

'Gegroet, O! Ik ben verheugd om te zien dat u zo spoedig en daadkrachtig aan uw opdracht bent begonnen. Maar ik ben genoodzaakt om u te waarschuwen voor het pad dat u gaat bewandelen. Ik moet vermelden dat het niet

verplicht is om te delven in de geschiedenis van de twee offerpersonen ... Op dit moment zijn dit twee volkomen vreemden voor u en ik garandeer u dat het makkelijker is om op onmiddellijk buikgevoel een knop in te drukken, dan wanneer u deze twee individuen daadwerkelijk hebt leren kennen. Empathie is immers een venijnig slange-tje. Soms is het beter de werkelijkheid te beschouwen zoals de psycholoog Jonathan Haidt dat doet: *'We are not judges, we are lawyers, making up explanations after the deeds have been done.'*

Door de offerandes te leren kennen zal uw empathie groeien: u zult hen herkennen, uw begrip zal toenemen, hun lijden zal uw lijden worden. Terwijl empathie niet altijd de beste basis is voor morele keuzes. Empathie is als de spots op het theaterpodium: het plaatst specifieke mensen in het licht, maar laat ons ongevoelig voor wie in het donker staat. Empathie is bevooroordeeld en kan ons leiden naar parochialisme en racisme. Empathie is kortzichtig en heeft geen binding met de gevolgen op langere termijn.

Maar dit terzijde vertrouw ik volledig op uw kunnen, mijn beste O. *Yattaaaaaa!'*

O staart naar het scherm. Heeft Hakuzosu gelijk? Waarom zou O het zich nodeloos moeilijk maken? O is onvrijwillig in deze situatie terechtgekomen, compleet willekeurig,

als dat stomme animevosje te geloven valt. Wie zegt er trouwens dat er daadwerkelijk iets gebeurt wanneer O op een van beide knoppen drukt? Wie zegt er dat er werkelijk mensen zitten achter die venstertjes?

O benadert het raam aan de linkerkant. O kijkt door het raam en ziet een jongeman van ongeveer dertig jaar oud zitten op een stoel in een kamer die weinig verschilt van O's kamer. De jongeman is vaal blond en heeft een getrimd hipsterbaardje. Hij draagt een jeans en een loszittende, beige T-shirt. Hij zit voorovergebogen met één hand in het haar, zijn elleboog steunend op zijn knie. Als *De Denker* van Rodin, indien Rodin voor de Coca Cola Company had gewerkt. Een casual snapshot van een *young professional*. Hij gaat rechtop zitten en kijkt naar O. Zijn blik blijft plakken aan het raam, waarop hij prompt in zijn neus begint te peuteren. Hij weet duidelijk niet dat hij bekeken wordt. O beseft dat het raam waarschijnlijk fungeert als een soort politiespiegel.

O benadert het andere raam. Uitgezakt in een hoek van de kamer zit een jongeman die ongeveer even oud is als de persoon in de eerste kamer. Hij heeft zwarte haren, strak naar achteren gekamd met gel. Hij draagt een jasje van bruin leder en het soort jeans met een duur embleem op de achterzak. Zijn schoenen zijn gemaakt uit

hetzelfde soort leer als zijn jasje. Hij heeft een stoppelbaard en lijkt Midden-Oosters. Onder zijn ogen hangen wallen, en het lijkt alsof hij pas nog heeft gehuild.

O keert zich weg van de ramen. Het was een slecht idee om te gaan kijken. Elke daad die O vanaf nu zal stellen, zal gericht zijn. O heeft gezichten gezien, dit is geen theoretisch gedachtenexperiment meer. Zelfs al zou er niets gebeuren als O een van de knoppen indrukt, de intentie blijft moord. Ook al zou er niemand werkelijk sterven, O zou moeten leven met het besef iemand veroordeeld te hebben. Wachten, dat is de enige oplossing. Gewoon afwachten. Wie weet, popt Hakuzosu weer op met nieuwe regels? Het kan geen kwaad om wat tijd te doden met het scrollen door de mappen. Er valt trouwens niet veel anders te doen ... Toch?

Pieter Smeets

Personalia: 29 jaar ... Geboren in Diest, Vlaams-Brabant ... Nationaliteit: Belg ... Rijbewijs Type B ...
Woont in Hasselt ... Geen kinderen ... Samenwonend met vriendin ... Relatie van vijf jaar ... Ouders zijn